

Керівник духового оркестру Анатолій Кожелянко: “Мета служіння – прославити Бога і дарувати людям радість”

П’ять років Анатолій керує об’єднаним духовим оркестром громад селища міського типу Лужани і села Мамаївці в Чернівецькій області. Мало не половина оркестрантів навчені ним.

Чому Ви займаєтеся цим служінням?

Мені дуже подобається працювати над гармонією і потім її чути. Коли різні за величиною та формою музикальні інструменти грають різні ноти, а виходить гармонія, це мене вражає. Також подобається перебувати в спільноті музикантів, котрі мають спільні жарти, інтереси, поїздки. Це є розширенням кругозору і щастям. Подобається бачити щасливих людей, які отримують радість від нашого служіння.

Наскільки це для Вас обтяжливо?

Коли любиш, тоді не важко. У моїй сім’ї ставляться з розумінням. Подорожують разом із нами і навіть допомагають в організації служіння. Наприклад, приготувати бутерброди, це теж – служіння. Мої дружина й дитина, члени сімей наших оркестрантів також долучаються до нашого служіння.

У якому році утворився ваш колектив?

Йому десь не менше як років 70, якщо враховувати, що він утворений на базі громади. А так, якщо говорити про останню хвилю відродження нашого оркестру, то перша організаційна зустріч відбулася останньої суботи березня 2015 року, тобто вже скоро як 5 років.

Розкажіть історію вашого колективу.

Історія нашого колективу дуже давня. Раніше в Кіцманському районі була одна церква в селі Мамаївці. Люди, ті що давні, жили і служили там. Був один оркестр. Потім церква виросла, розділилася і утворилися по селах інші церкви. Унаслідок – кожен населений пункт мав свою церкву, а деякі церкви мали свої оркестри. Але на даний момент утворилася ситуація, коли ми вирішили об'єднати зусилля. Великий плюс у тому, що члени різних церков зустрічаються, мають спільні інтереси і також не втрачають стосунки між сім'ями, мають дружні відносини.

До цієї останньої хвили відродження Ви були керівником оркестру?

Так, у нашій церкві в селі Мамаївці мене декілька років обирали на виборах на керівника. А потім мене вже змінили інші. Я був на служінні в іншій церкві, в Чернівцях, тому вже не міг обиратися на служіння в оркестрі цієї церкви.

Скільки музикантів у колективі було при заснуванні і скільки тепер?

В наявності реально є 17 музикантів. При заснуванні останньої хвили було 25. У зв'язку із покращенням можливості виїзду за кордон на роботу по біометричних паспортах, відбувається зменшення учасників оркестру.

За сімдесятирічну історію існування яким був найбільший оркестру?

Судячи зі старих фотографій, я так думаю, що більше 40 людей із однієї церкви в селі Мамаївці.

А скільки часу Ви особисто займаєтеся духовою музикою?

Якщо рахувати від музичної школи, то це вже 34 роки буде. Навчався по класу труби першого корнета.

На скільки легко було запускати цю останню хвилю відродження оркестру?

Для мене це було дуже легко, тому що остання хвиля оркестру організовувалася самими музикантами. А мене просто запросили керувати і підбирати репертуар, безпосередньо досягати якогось певного рівня – можливого для даного оркестру. Так що, для мене це було легше легшого. Не я намагався зробити з нуля, а хлопці просто зібралися. Вони вже були готові до навчання, готові слухати і виконувати те, що я, як керівник, буду просити їх. Таку організацію я можу побажати будь-якому регенту будь-якого колективу, щоб так було легко і просто.

Тобто репертуар визначаєте Ви, як керівник оркестру?

Так, репертуар визначаю я. Але я даю пропозиції і ми їх, ці пропозиції, пробуємо зіграти. Якщо виходить, ми бачимо, що воно нам лягає і звучить гармонійно, значить ми це вписуємо в репертуар. Якщо не йде з тих чи інших причин, наприклад: немає інструменту потрібного в оркестрі, який там грає соло; якщо нам не виходить, значить ми просто цей твір відкидаємо. Або залишаємо в довгому ящику, якщо нормальний твір. Ось таки підхід у нас до репертуару.

Де Ви берете партитури?

Сам я не маю такої освіти, щоб самому розписувати, тому беремо, в основному, на американських сайтах християн баптистів і християн адвентистів. Є декілька сайтів, на яких вони викладають партитури вже розписані, які вони грають; там ми і беремо. Я підбираю ті, що близькі нам: щоб люди могли зрозуміти, щоб їм навіювалися якісь слова, згадувалися мелодії, якщо це можливо і наскільки це можливо. Намагаємося так підбирати репертуар.

Де брали інструменти?

В основному, в Інтернеті шукали і купували.

Чи є музична освіта у оркестрантів?

Скажем так, відсотків 60 мають музичну освіту – музична

школа. Решта – самоучки, я їх навчив грати, можна сказати, з нуля. Дехто ті, кого я їх навчив ще раніше, коли ще був керівником вперше, років 8-10 назад. Вони також влилися в теперішній оркестр. А тих, хто хотіли грати в цьому оркестрі, але не вміли, то так, я їх навчав: вчив музичної грамоти по класу інструмента.

Скільки музичних творів у репертуарі духового оркестру маєте зараз?

У нас є два варіанти репертуару. Один репертуар для служіння церкви, інший – класично-народний. Скажімо, якщо йдемо виступати на концертах або нас запрошує місцева влада, наприклад на день села або подібні заходи – ми маємо народні твори, класику. Наприклад такі твори, як «Ніч яка місячна», «Арізонська мрія», «Під небом Парижу», «Волжські простори», Український марш, гімн України та інші, котрі ми можемо виконати нашими силами. Тому репертуарів два. В першому, церковному в нас 34 твори, а в класичному або народному, можна сказати – міжконфесійному, на даний момент їх 15.

Як часто проходять репетиції і де відбуваються виступи?

Репетиції відбуваються раз на тиждень. В суботу ввечері після богослужіння тривалістю 1,5-2 години. А виступаємо по потребі. В основному, на благодійних концертах, подячних, як Свято жнив. Нас запрошують на євангельські програми, хрещення. Частота виступів залежить від потреб і наших можливостей. Якщо пригадати жовтень цього року, було шість різних виступів у різних громадах нашого регіону за один місяць – вони були пов'язані якраз із проведенням Свята подяки. Також граємо на весіллях; щоправда, вони в нас не так вже й часто бувають. Також і похоронні служіння доводиться проводити. Але за останні пів року ми не були на похоронних служіннях, а це добре, значить у нас ніхто не помер за цей період.

Чи є докази ефективності служіння, можете навести факти?

Можу. Був концерт у селі Шипинці, присвячений пасхальним

подіям. Його організувала церква Адвентистів сьомого дня. І так само у Лужанах. То потім голови селищних рад і Лужан, і Шипинців запрошували нас на святкування Дня села, щоб ми могли послужити в блоці церкви Адвентистів сьомого дня. Тобто, підкреслюю, нас запрошували саме на світські заходи. Це приємно. Взагалі, навіть люди, котрі не є адвентистами, особливо керівники і музиканти, дуже позитивно відгукуються. Говорять, що в них немає оркестру щоб заграв для сільських потреб на різноманітних заходах, хоча музикантів багато в селі. А от адвентисти мають свій оркестр, і вони можуть служити як на своїх церковних заходах, так і на сільських, громадських. Це такий позитивний я бачу сигнал. А самі музиканти мають задоволення від приємно проведеного часу в колективі. Є жарти, піднімається настрій. Люди хочуть приходити, немає потреби впрошувати, вмовляти, щоб музиканти приходили на репетиції оркестру. Це, я вважаю, за плюс і приємність.

Якою є мета Вашого служіння?

Мета – прославити Бога і дарувати людям радість.

Запитання – Андрій Смерека